

Resa på klassiska Inlandsbanan och norska guldkorn 2 – 7 juli 2024

Resan startade redan vid 6-tiden på morgonen, då vi blev upphämtade med buss vid Liljeholmen.

Vi var 14 deltagare från vår förening men gruppen som helhet bestod av 35 personer.

Efter lunchpaus i Avesta åkte vi vidare mot Mora, där vi skulle starta resan på Inlandsbanan.

Tåget kom in i tid och vi klev ombord.

Tåget rullade fram i ganska lugn takt, så att man hann ta in omgivningarna.

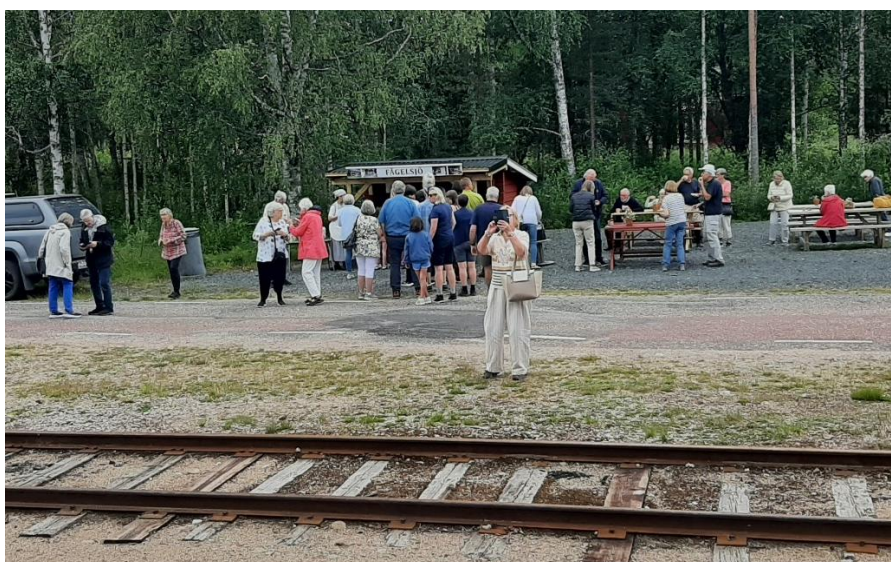
En tågvärd var med ombord och han informerade under hela resan.

Vi gjorde också stopp vid några ställen, så att vi hann med att fotografera sevärdheterna som här Storstupet, som vi passerade på järnvägsbron 34 meter över vattenytan.

I Fågelsjö stannade tåget så att vi kunde kliva av och köpa kaffe och kanelbullar i ett stånd bredvid spåret.

Det blev ett trevligt avbrott och det var skönt att sträcka på benen lite.

Vid den fortsatta färden kom vi till en bro som används av både bilar och tåg.

Lokföraren klev av och fällde bommar över bilvägen, så att det var fritt fram för tåget.

Vid 18-tiden kom vi till Åsarna, där vi fick en buffémiddag i Åsarnas skicenter.

Det är alldeles nyöppnat, efter att en brand förra året förstörde det gamla centret.

Åsarna kallas "Guldbyn" p.g.a. alla sina duktiga skidåkare bl.a. Thomas Wassberg och det visar man upp på alla sätt inne i skicentret.

Några timmar senare var vi framme i Östersund, där vi övernattade.

Nästa morgon for vi vidare med bussen västerut mot Norge.

På vägen stannade vi till vid Tännforsen och chauffören Micke dukade upp ett första "bussfika" med hembakad sockerkaka.

På eftermiddagen kom vi fram till dagens mål: Trondheim, "det norska rikets vagga".

Vi möttes av en lokalguide och fick en rundtur med buss, som bl.a. tog oss med till en utsiktsplats, varifrån man kunde se en stor del av staden.

Vi hade sett Kristianstens fästning från utsiktspunkten på andra sidan Nidelva.

När vi kom dit fick vi höra om Armfeldts misslyckade försök att inta staden under Karl XII:s erövringsförsök 1718.

Guiden berättade också om hur nazisterna där på fästningen hade avrättat motståndsmän under ockupationen på 1940-talet.

Rundturen avslutades vid Nidarosdomen, som är från medeltiden och är världens nordligaste katedral.

Den 58 mil långa S:t Olavsleden, världens nordligaste pilgrimsled slutar i Trondheim, som tidigare hette Nidaros.

Utanför domen väntade en annan guide, som tog med oss in i den pampiga kyrkan, som också är Norges kröningskyrka.

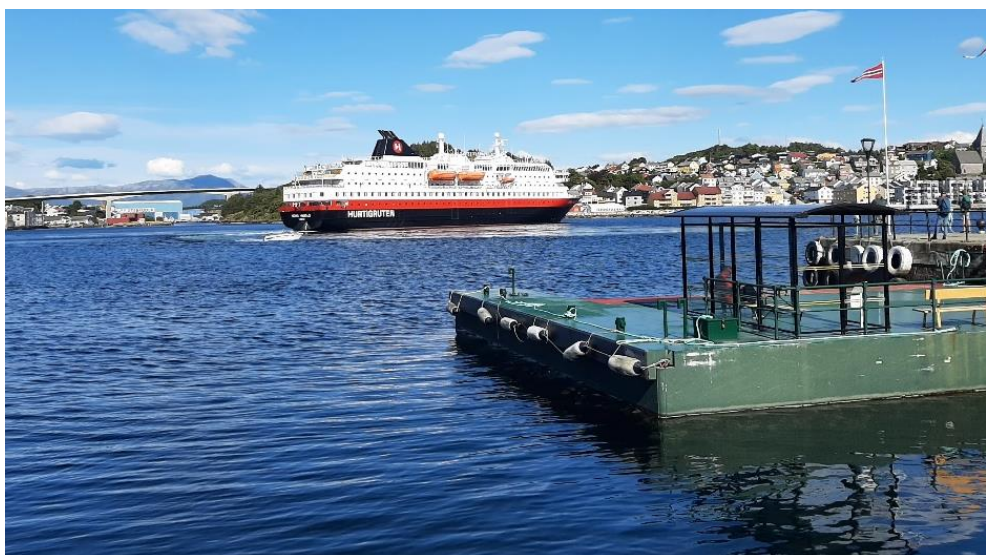
Här står vi framför den magnifika huvudorgeln med närmare 10.000 pipor.

Bakom orgeln skymtar det vackra rosettfönstret.

Efter de två guidningarna checkade vi in på vårt hotell, Scandic Nidälven för middag och övernattnig.

Nästa morgon, efter en fantastisk (prisbelönt) frukostbuffé, hade vi några timmars "egentid" och kunde gå runt i den trevliga staden med sina färggranna hus.

Vi fortsatte sen ut mot kusten till Kristiansund, som kallas för "staden mitt i havet", eftersom den ligger på 4 öar.

Staden var nästan helt raserad efter bombningar 1940 men har byggts upp igen.

Hit kommer Hurtigrutten på sina turer utefter den norska kusten.

Nästa morgon var det dags för en av resans höjdpunkter, den 8,6 km långa Atlanterhavsvegen, längst ut i havsbandet med ett otal broar som binder ihop alla öar och holmar.

Den här vyn (på en informationsskylt) är tagen från luften, så att man kan se vägens hela sträckning.

Det här är också en bild från en informationstavla.

Här ser man den fantastiska högsta delen, som går i en stor båge.

Vi stannade till vid en utsiktsplats för att kunna se lite mer än från bussen.

Det var kallt och blåsigt och regnet hände i luften.

Från vårt perspektiv såg det ut som om vägen går rakt ut i luften som en avskjutningsramp.

Efter det stoppet fortsatte vi allra längst västerut till den lilla fiskebyn Bud.

Tyvärr regnade det kraftigt vid det här laget, men vi blev serverade lunch i restaurang Bryggjen, så klart deras berömda fisksoppa

Efter lunchpausen åkte vi vidare till Molde, känd för sina rosor och fina utsikt.

Men då ska det vara vackert väder och det regnade när vi kom dit, så vi åkte direkt via en färja vidare mot Ålesund för övernattnig.

Regnet höll i sig, så det blev tyvärr ingen promenad före middagen.

Nästa morgon var det dags för nästa höjdpunkt: en båttur genom Geirangerfjorden.

Tyvärr öste regnet fortfarande ner när vi gick på båten.

Som tur var lättade regnet efter ett tag, även om molnen låg lågt under hela båtfärden.

Under den spektakulära 3-timmars-turen såg vi flera små hus "där man inte trodde att någon kunde bo", som det heter i det populära TV-programmet.

Man passerar genom flera bredare fjordar innan man kommer längst in i den smalaste delen närmast Geiranger.

Ett antal vattenfall forsar ner utefter de branta sidorna.

Några har fått namn, så som "De sju systrarna" och "Friaren" (på andra sidan).

Väl framme i Geiranger hade vi tid att ströva runt på egen hand och kunde också passa på att fika eller äta lunch.

Hurtigrutten går in även i Geirangerfjorden, så det finns förstås många souvenirbutiker utefter hamnpromenaden.

Vår trevliga och duktiga guide Ann-Helene samlade sen ihop oss igen för att gå ombord på bussen, som Micke hade kört på smala vägar och även en färja för att komma fram till oss i Geiranger.

Vägen därifrån österut är en riktig serpentinväg med svindlande vyer, så några valde att blunda ibland när vi begav oss hemåt igen.

När vi så småningom kom över på andra sidan berget gjorde vi ett stopp vid Pollfoss ...

... där det finns ett mäktigt vattenfall (och även en kraftstation, men den syntes inte).

Här dukade Micke upp hela sin arsenal av drycker och tillugg.

Vi fortsatte och landade för den sista natten i den lilla orten Øjer nära Lillehammer.

Nästa dag blev en transportsträcka på 60 mil för att komma hem.

Men vi gjorde några intressanta stopp på vägen, bl.a. vid Ringebu stavkyrka.

Det är en s.k. valkyrka, där Norges första val till en egen riksdag förrättades 1814.

Vi stannade också till i Rättvik vid ett ställe där man kan handla knäckebröd och annat

Efter matpaus i Avesta kom vi tillbaka till Liljeholmen vid 20-tiden, trötta men mycket nöjda med vår spännande resa.

